

— Ejnye, de fuj ez a csunya szél. Gyere, kincsem, igazítsa meg mama a sálát... Meg ne fázsz... No, ne morcoskodj már?! Légy szófogadó!

Még egy gyöngéd mozdulat, egy féltő simogatás... És végre elégedett anyuka. Nem árthat a tél hidege szemfényének.

KICSI BALÁZS HAZATÉR

„Babes utcai gyermekotthon. Délután fél 11. Az iroda helyiségében hatan-heten tartózkodnak. Férfiak és nők vegyesen. Az egyik látogató, egy karcu asszony, többször az ajtó felé tekint. Arcán türelmetlen várakozás látszik, szemében az a különös fény ragyog, amely már első pillanatra elárulja az édesanyját.

— Látogatónak jött?

Bólint. Aztán helyesbíti a hi nem mondott igent.

— Látogatónak is, nem is. Mert Tibikét, a hét hónapos kisfiamat jöttem meglátogatni s a kicsi Balázst szeretném hazavinni.

Dr. Halász Klára igazgatónő arca hirtelen elkomolyodik. Utalásán érződik, hogy minden egyes szó jól megfontolt, mielőbb kimondandó.

— En azt tanácsolom, hagyja még itt a gyermeket, Rozika.

— Nem tehetem — így az asszony.

— Legelőbb tavaszig hagyja. Téli a gyermek megfázhat, beteg lehet. Jobb itt neki.

— Ne tessék haragudni, de elviszem. Az utóbbi időben az étel sem esik jól, éjjel pedig nem jön álom a szememre. Ugye, meg lehet érteni? Hiányzik otthon kacagása, édes csacsogása, a többiek már mind nagyobbak.

„Az igazgatónő erre már nem tud mit válaszolni. Az anyja közben sietve még hozzátesszi:

— Nem lesz semmi baja a gyermeknek. Mialatt én dolgozom, a kislányok majd vigyáznak rá. Aztán jól befutunk, hogy meg ne fájzon...

Munkától érdes kezével gyöngéden végigsimítja a magával hozott meleg ruhácskán.

— Ezeket neki hoztam. Még harisnyát is vettem s fűzős cipőcskét. Remélem, nem lesz nagy neki?

Ki tudna ellenállni az édesanya könyörgésének. Létezik-e olyan erő, amely legyőzi az anyai szeretetet?

Lole Balázs, a gyermekotthon alig két éves kis lakója tehát utra készül. Számára eddig ezek az ezüstvirágos falak, szárnyas lakkozott ajtók, rózsaszínű és kék huzatú ágycskák, a sok-sok játék és a vele egykorú vidám játszótársak jelentették az otthonát. Születése után ide hozta édesanyja, hogy amíg ő apa nélkül egy maga keresi meg hét nagyobb gyermekének a mindennapit, a két kisebb megfelelő gondozásban részesüljön. És elérkezett kicsi Balázs számára a nagy pillanat, hazamegy, ahova újabb derűt és vidámságot varázsol érkezése.

L. H.

„...JÓ SZÓVAL SIMOGASD VÉGI... A GONDOM“

(Elekes Ferenc)

Egyedül lakik, távol az édesanyjától, de annyira mégse, hogy az „édes“, meg ne látogatná legálább havonként. A minap találkoztunk és ő rögtön mesélni kezdte: ismét nála volt a mama.

— Már pusztán a jelenlététől melegebb, otthonosabb lett a kis lakás. S ez olyan jó volt... Tudod, én soha nem csomagolok magamnak tiszta, mint afféle legényember. Beugrom egy búfébe, ha nagyon megéhezem, vagy — s ez a leggyakoribb — nincs időm rá, meg elfeledkezem róla. Ilyenkor aztán korgó gyomorral várom az ebédidőt. Ahogy a mama megérkezik, másnap már az én tászkám is dagadozott a jókora uzsonnás csomagtól. Kollégáim azonnal rátapintottak a valóságára: — Lám csak, itt a mama s máris gondoskodott „fiacskájáról“, — és vödöket...

— És nekem roppant izlett az a tepső, meg a vajaskenyér. Főleg talán azért, hogy édesanyám csomagolta. Amikor este hazamentem, elárasztott szerető aggódást sugárzó kérdéseivel. Én meg örömmel válaszolgattam, tanácsot kértem tőle...

Apró fejbőlintásokkal, halk „bizony, bizony“-nyal kísértem szavait, amelyek nemcsak saját érzéseit fejezték ki. Eppogy kifejezhetnék volna bármelyikük hasonló gondolatait. Az édesanyáról, aki örök időket fogva, mióta az emberiség létezik, „jó szóval simogatja végig a gondunk“.

„A CSALÁD LELKE“

De kérdezzük csak meg a férjemet is, a legilletékesebbeket, szerintük mi a nő — mint feleség és anya — szerepe, feladata, hatásköre a családban? Ismerősöm szerint jó tündér, aki nélkül üresböd, ridegebb az élet. Nemcsak azért, mert gondoskodik a család tagjairól, hanem mert kezényomán melegség fakad, lényéből végtelen szeretet árad szeretetei felé.

Kérdeztünk s a válaszok nem késtek.

— E hónap tizenkettődikén ünnepeltük 25. házassági évfordulómat, az ezüstitokodalmat... A háború vérzivataros éveiben hátrahoztuk el, hogy családot alapí-

tunk. Nagyon nehéz volt a sorunk. Csak az vigasztalt, hogy olyan élettársam van, aki mindig mellettem áll, akinek biztató, kedves szavai újra és újra erőt, határozottságot öntöttek belém. Egyformán gyűlöltek az elnyomatást, a kizsákmányolást. Két lányunk számára szebb, boldogabb jövőndőt álmodtunk... És nem is kellett sokat várnunk rá... Tudja, mi a bánatom nekem is, meg a feleségemnek is? Hogy öregsünk. Pedig most volna jó fiatalnak lenni... Huszonöt évvel ezelőtt kötöttünk házasságot az anyakönyvvezető előtt. S elmondhatom a legjobbat, legsebbebbet, hogy a feleségem mindig igazi, hűséges élettársam volt. Lányaim példát vehetnek róla... Mert a feleségnek legelő-

gy, mert nekünk is van egy aranyos Dánu-unk. Nagyonbórmegmet, nagyobb boldogságot, mint a gyermek. El sem tudok képzelni... Hat éve vagyok házasságban. Mindig nagyon jól megértettük egymást a feleségemmel — egyetértés, természetünk, gondolataink, nézeteink, érzelmeink is azonosak, de most érezzük valójában, hogy teljes család vagyunk: kislányunk, aki teljessé tette. (Nézők Diónisze, a Vagongyár KISZ-bizottságának titkára).

— Mit meg nem nőültem, 6-szintén szölvén nem nagyon igyekeztem munka után hazafelé. Most annál inkább. Hiszen van, aki vár rám, akivel megoszthatom legapróbb örömeimet-bánatjaimat is, megbeszélhetem problémáimat, akivel együtt tervezgethetek és együtt örülhetek, ha valamit sikerült teljesíteni... Igen, a feleség az, aki megadja a családi élet — hogy képletesen fejezzem ki magam — „szavát-borsát“, biztosítja az otthon megélését, amelyre mindenki vágyik... No, és ki a legkompetensebb, hogy a család gazdasági „szakértőjének“, „anyagkezelőjének“ fontos tisztét betöltsék? Megint csak a feleség... (Wolff György, üzletfelelős).

— Galac tartományból kerültél Aradra. Egyedül voltam, távol a szülői háztól. És nagyon hiányzott az otthon melege. Ezt találtam meg a házasságomban s hogy fel nem cserélném semmivel, az a feleségem érdeme... Tiszta, szép lakás vár, amikor hazamegyek, van, mivel beszélgetnem mindenről és ott van 4 csendes kis kislányunk, a szemünk fénye. (Munténia Lucian, a Vagongyár dolgozója).

— ...Néhányat ragadtunk ki a válságok közül, a legjellegzetesebbeket, hiszen a többiek is ugyanezt mondták, csak más szavakkal.

A megkérdészek, válaszaikban nem utaltak direkt kérdéseinkre. De mindaz, amit elmondtak, meghatározó véleményükkel s ez egyetlen mondatlall (Bede Jánosról kölcsönözük) kifejezhető: A nő, mint feleség és anya — a család lelke! Ebben minden benne van.

ÉDESANYÁNK

Egy doboz tele anyukékkal. Van köztük alig pár hónapos, de akad több évtizedes is. Némelyikről többen is mosolyognak a nézőre, de legtöbbje csak két személyt ábrázol: anya és gyermek. Mindketten mosolyognak: az anya mosolyában szeretet és büszkeség, a gyermekében boldogság, mert puha, meleg karok ölelik a mérhetetlen szeretetet rejtő szívéhez.

Pár éve készült fényképet nézek nagyon sokáig, míg — talán a hosszantartó nézésből, talán mástól — csak egy valakit látok a képen: öszhaju, de egyenestartású öregasszony ül egy karos székben. Az én édesanyám. S tőle jobbra-balra, a szék háta mögött szinte megszámlálhatatlan a férfiak, asszonyok, gyerekek sokasága. Az előtérben a legkisebbek ülnek a fűben, míg a csoport fölött egy vén díofa vaskos ága nyúlik előre.

Abban az évben határoztuk el, hogy egy nyári vasárnap mindnyájan összegyűlünk a szülői házában, mi, testvérek, családunkkal együtt. Mindnyájan boldogok voltunk, hogy együtt lehetünk, de legboldogabb mégis édesanyánk volt, mert maga körül láthatta gyermekeit, unokáit, dédunokáit. Egyedül a fényképezés érzete kellemetlenül magát, mert alig sikerült lencséjére kapnia a nagy-

Finoman ívelt szemöldöke homloka középféig szaladt a csodálkozástól, hogy én ezt nem tudom, hogy én ezt nem tudom: nagy két szem ragyogott!

— Ez az én drága, szép anyukám!

Megkérte a jeltől, hogy én is vegyem tudomásul, hogy az ő anyukája drága is, szép is.

S mit mondanak a nagyobbak? Az ilyen kérdésekre, melyekkel belső érzelmeink után érdeklődünk, általában nehezen válaszolnak a gyerekek. De most hamar kapom a választ.

Először egy feketehajú, nyolcadikos kislány nyilatkozik:

Ugy nézek anyukára, mint a család fényére. (Ezek saját szavai!) Előtte nincsenek titkaim, mindent el szoktam mondani neki, mert érzem, hogy csak ő adhat nekem igazán jó tanácsot, ha valamiben nem vagyok biztos. Segíteni is szoktam anyukáknak a házi munkában s ilyenkor nem tudom, miért, olyan boldog vagyok, hogy együtt dolgozhatunk.

Útkony, romlóarcu fúvosszi át tőle a szót:

— Közös tervezgetni leginkább anyuval szoktam. Apu csak ennyit mond: — Az légy, ami szeretnél lenni, de ha megkedvelt valamit, azt jól fejezd is be! — Megkérte, hogy akarattalul megbántottam anyut s mikor láttam, hogy az fáj neki, csak ennyit mondtam:

— Csak még ez egyszer bocsásson meg! — Ilyenkor megismogatta az arcomat s ettől én olyan boldog voltam.

Eleven, olyan „jég-mozog“ hatodikos fúvosszi bele a szavába:

— Tetszik tudni, én néha takarítani is szoktam otthon!

Csodálkozva nézek rá, mert az osztályban ő a „perpetuum mobile“ s pont ő segítene az ilyen munkában?

Mindig vidám arca még jobban nevet:

— Tegnap anyuka takarítani kezdett, mire én, — anélkül, hogy észrevette volna, — rendbehoztam a konyhát. Hogy miért? Ualahogy úgy éreztem, segítenem kell anyukának, mert ő olyan jó!

Özvegy édesanya neveli a házszura nyúlt fiut, aki most kivételesen halkán beszél:

— Tudom, hogy egyedül dolgozik életem s azt is tudom, hogy fáj neki, ha egyszer-egyszer viselkedésem miatt inóti viszek hazra. Bár ilyenkor anyuka azt mondja, hogy biztosan én vagyok a legrosszabb az osztályban, mégis érzem, hogy nagyon szeret engem.

S folytathatnám a kérdéssorozást a végtelenségig, a felelet mindegyikétől ez lenne:

— Szeretem az én anyukámat és ő is szeret engem.

Halkan, finoman hullottak a beült csodák egy feketeszemű, hatodikos kislány szavai:

— Nekem anyukám a mindennem és mi neki vagyunk a mindennei.

Ennél szebben, tömörebben egyik sem fogalmazta meg érzéseit.

Igazat adtam neki.

Láng István

Vallomások

létszámú családot, nehezen találta meg a kellő távolságot, hogy mindenki belefértjen a képsé.

Milyen boldog is volt azon a nyári vasárnap délután édesanyáknak! De lehet-e nagyobb boldogság, mint maga körül látni gyermekeit családjaikkal együtt, gyermekeiket, kiket a négy világ? Mindegyike felé fordult az élet? Mennyi boldogság takarta el azt a sok gondot, gyötörést, fájdalmat, melyet hosszú élete során érzett, míg a kis emberpalántákból felnőtt férfiak, asszonyok lettek! Egész délután hol egyik, hol másik fűdhez fordult s mondta:

— Emlékszel, amikor te... — s következett egy-egy gyermekkori csínytevés felidézésé.

Ott állunk körülötte a kert fájának árnyékában s bolygottunk, hogy emléksznék. Emléksznék arra is, ha rossz fát tettünk a tűzre, de még inkább arra a mérhetetlen szeretetre, mellyel benünket nevelt, ápolta, védett. Mert a hosszú évek szemüvegén keresztül mindig élelőben látjuk a dolgokat, igazában tudjuk mérlegelni az anyai szeretetet és áldozatkészséget... Ez már velejár az élettapasztalatlal.

De hogyan látja mindezeket a mai gyerek?

A csoportkép elején szöke fiucska nevet a fényképezőgép lencséjébe, egyike sokszámsz unokácsimnak. Olyan négy éves lehetett, amikor eléje tettem édesanyja képét:

— Ki ez a néni?

— Emlékszel, amikor te... — s következett egy-egy gyermekkori csínytevés felidézésé.

Ott állunk körülötte a kert fájának árnyékában s bolygottunk, hogy emléksznék. Emléksznék arra is, ha rossz fát tettünk a tűzre, de még inkább arra a mérhetetlen szeretetre, mellyel benünket nevelt, ápolta, védett. Mert a hosszú évek szemüvegén keresztül mindig élelőben látjuk a dolgokat, igazában tudjuk mérlegelni az anyai szeretetet és áldozatkészséget... Ez már velejár az élettapasztalatlal.

De hogyan látja mindezeket a mai gyerek?

A csoportkép elején szöke fiucska nevet a fényképezőgép lencséjébe, egyike sokszámsz unokácsimnak. Olyan négy éves lehetett, amikor eléje tettem édesanyja képét:

— Ki ez a néni?

Az oldalt összeállította: B. MANDITS KATALIN. A felvételt készítette: KELEN FERENC.

A gyermek nevében — vádolok

Inkább nem dolgozom...

A gyárban, ahol dolgozik, felettései és munkatársai az utóbbi időben némi megvetéssel beszélnek róla. Pontosabban az általa tárolva augusztusában megrendezett botrány óta, amikor kizsákmányoló tevékenységét a vállalkozás vezetői kiáltották: „Nem fogok dolgozni, hogy ne legyen miből levonni a gyermek-tartásdíjat.“

Egyesek hallomásból tudták, hogy férje meghalt és fiát a törvényszéki határozat szerint — az anyja erkölcsi magatartása miatt — a nagyszülők neveljék.

De vajon milyen bánásmódban részesül a nagyszülőknél? Az anyával történt megismerkedés után elhatároztam, hogy felkeresem Józseket jelenlegi lakhelyén.

Az édes otthon

A December 30. textíliázom után következő megállónál leszállok a villamosról. Kérdező-kódócsémre az első járókelő, akivel szembe találkozik, szívélyesen magyarázza: „Bábra a második, az a Victor Hugo utca“.

Elindulok a jelzett irányba. Lásuk csak: a sarokházon függő táblácska szerint jó helyen járok. A csempézésre alacsonytermetű, öszhaju néni ke nyit kaput.

— H. Józsefet keresem.

— Igen, mi vagyunk! Tessék beljebb járni.

— A kis unokámat szeretném látni — kezdem magyarázni jöve-tem célját, miközben körülnézek, hogy képet alkothassak a most először látott környezetről. Ragyogó tisztaság és rend — állapotom meg- jölesse érzéssel, pedig nem is vártak látogatót. A stélázzin tányvéban palacsinta, az asztalon rózsásra sült, kockakréknagyságu házikenyér.

— Most éppen az iskolában van — válaszol előbbi kérdésemre s nagyvata, akit látogatásom éppen ebéd utáni pihenésében zavart meg.

Józseke tehát nincs itthon. Talár jobb is így, hiszen szavaink felsza- kithatnak az alig 9 éves gyermek szívére a még alig-alig hegedő se- beket. Az ismerősök szerint a kis fiú mostanában ismét vidám, meg- találta önmagát. A gyermek tulaj- donsga, hogy hamar felejt. Dr- iához, hogy elfeledni tudja a rossz- bánásmódot, a családjában nap- mint nap lejátszódó viszálykodást

— nyugodt környezetre, szeretetre van szüksége.

Ezt a szeretetet és nyugalmat találta meg a nagyszülők házában.

Kétéves koráig

— Amikor kislányom megszü- letett, fiam és menyem nálunk lak- tak. Mielőtt menyem bement a szü- löthözba — bármennyire is ne- hezemre esett — kénytelen voltam figyelmeztetni arra, hogy vásárol- jon babakelengyét. „Minek az — felelte —, hátha nem is marad élet- ben. Nem doboz ki feleslegesen az ablakon a pénz“.

Annnyit mondhatok, hogy már az első pillanattól kezdve furcsa anya volt. Amikor a kisvél hazajötték, sokkal több lett a dolgom. Nem akarta fürdeni a gyermeket, a bé- biholmik mosása is rám maradt. Ez így ment két hónapig. A fiam akkoriban betegedett meg. De nem volt elég neki a fizikai szenvedés, egyre inkább kintozta, gyötörte a kicsitől való aggodás. Végül is a gyermek érdekében úgy határozott, hogy beadja a Gyermekotthonba, ahol jó gondozásban és állandó or- vosi kezelésben részesül.

A nagymama vallomása Józseke- letutának kezdeti szakaszát eleve- zíti fel. Az alig két hónapos kis- új bekerült a Gyermekotthonba, ahol megkapta mindazt a gondo- zást és szeretetet, melyet anyja má- születése előtt megtagadott tőle.

Kétéves korában a nagyszülők ha- zahozták. De sem a nyugdíjas öreg szülőknek, sem pedig az apróság- nak nem volt egyetlen nyugodt per- cük sem. A fiataloknál akkor már külön lakások volt, azonban a megmértés gyakran kiőró vihar- rá a Victor Hugo utcai kis há- zban is érezték.

Jöttek az idézések, törvényszéki tárgyalások

— Végül is fiam beadta felesé- ge ellen a válókeresetet — veszi át a szót a család. — Sajnos, a- zonban már nem érte meg házás- sága bilincsétől való szabadulást — a harmadik tárgyalás előtt meg- halt.

Néhány percig nehéz, szinte ké- zrel tapintható csend ült a helyisé- re. A kályhában pattog az égő fa- : jól hallatszik az éberszóra ke- vegése. A nagypapa mellőlől mély- őháj száll fel.

— Mindig törvényisztező ember- voltam — folytatja elbeszélést — mindig kerültem a viszálykodást, a pereskedést. Fiam halála után a- zonban — önhitában kívül — rendszeres látogatónak lettem a hi- vatalknak. Először is a tartásdíj- miatt pereskedtünk a menyemmel.

Amikor ez befejeződött — úgy vél- tem — most már végre békességem lesz. Azonban alig telt el néhány hét, máris idézést kaptam a temes- vári törvényszéktől. A városi nép- tanácsnál felvilágosítottak, hogy miről van szó. A menyem hivatá- losan lemondott a gyerekről, mert így szülői jogaival és kötelessége- ivel egyidejűleg megszabadul a tartásdíj fizetésétől is. Nem fogad- tuk el a „nagylelkű“ ajándékot a gyermek érdekében, akinek szükség- e van jó táplálékra, ruházatra. Ezt pedig mi a nyugdíjából nem tudjuk számára teljes egé- szében biztosítani. Józseke két- éves kora óta nálunk van, ha beteg, mi ápoljuk, vesznék neki: melegebb, hogy meg ne fázék. Es mi ellenőrizük, hogy minden nap elkészítse a leekjét. Eleinte — mi tagadás — nagyon sok baj volt vele. Szófogadatlan, rendetlen fiú volt. Lehet, hogy a szülei kö- zötti viszálykodás, apja betegsége, vagy anyjának iránta tanúsított vi- selkedése rossz hatással voltak je- lemére — nem tudom. Tény, hogy az utóbbi időben, előnyére, megvál- tozott.

A közösségben

Az iskola épülete mint téli álmát alvó óriás, a csendő éles hangjára hirtelen éledni kezd. Kicsapódnak az ajtók s a gyermekcsereg felza-

badukán veszi birtokába a folyo- söt, a lépcsőházat.

Farkas Erzsébet tanítónő keres- sem. Kezében könyvvél, ott áll a harmadikosok tantermeiben, amely ebben a pillanatban felbolygatott mékhaszhoz hasonlít.

Kérdőszócsémre az ajtón ép- pen kiftó, kipirult arcú, csillogó- szemű kislú felé int.

— Az a kéksapkás. Józseke! Magasabb, vállasabb osztálytár- sáim. Alakja hirtelen eltűnik a zsongló-zajongó tömegben.

— Első osztálytól tanítom — így a tanítónő — akkoriban sok baj volt vele. A rendezetlen ca- ládi körülmények mély nyomot hagytak a gyermek viselkedésén. Pedig Józseke értelmes fiú, sok benne a jóindulat. Ebben a tanvé- ben meglepő javulás mutatkozik mind a viselkedésében, mind pedig tanulmányi előmenetelén. Közök- dő természete most már csak rit- kán tör felszínre. Ha valaki szé- pen beszél hozzá, egyszerre kezes bárány lesz belőle. Véleményem szerint nagyszülőinél jó kezekben van. Ezt bizonyítja a gyermek ren- dezett külseje és egész magatar- tása.

Összom a tanítónő véleményét. Minden jel arra mutat, hogy a kislú ha megnd, helvcs magatar- tásu, kiegyensúlyozott lelku, becsü- lletes emberré válik. Ezért pedig öket illeti a dícséret, akik öregsé- gükre, a vérükből fakadt sarj me- gementését félredobták az ugyan- csak megszolgált nyugalmat és kényelmet.

Lengyel Helén

MI ÚJSÁG A KULPOLITIKÁBAN

Corneliu Mănescu külügyminiszter látogatása a Német SZK-ban

Interjú a Német SZK televízióállomásánál

KÖLN. — N. Ionescu és P. Stăncescu, az Agerpres különdüsitői közlik:

Corneliu Mănescu román külügyminiszter, aki hivatalos látogatást tesz a Német Szövetségi Köztársaságban, Kölnbe és Düsseldorfba utazása előtt szerda délelőtt Bonnban interjút adott a Német SZK 1. és 2. televízióállomásának.

„A román küldöttség nevében köszönetet mondok a Német Szövetségi Köztársaság televízióállomásának, hogy alkalmat nyújtott a megbeszélésünk kifejezésére. A bonni tartózkodásunk során folytatott véleménycserével és a két kormány azon elhatározásával kapcsolatban, hogy diplomáciai kapcsolatokat létesítsen egymással, nagy jelentőségűnek tartom. Véleményünk szerint ez az elhatározás mindkét ország érdekében hozzájárul a Románia Szocialista Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közötti kölcsönös megértés, béke és bizalom, tartós együttműködés és kölcsönös nyitottság, a nemzetközi enyhülés szolgálatára.

Természetesen nem hagyhatjuk

figyelembe, hogy a két fél álláspontja eltér számos fontos kérdésben.

Ismételt leszögezve Románia Szocialista Köztársaság ismert elvi álláspontját a kérdéseket illetően, a román fél úgy véli, hogy a véleménykülönbségeknek nem szabad megakadályozniuk az államok közötti együttműködési kapcsolatokat, párbeszédet, a nemzetközi élet kényes problémáinak megoldásához szükséges kedvező légkört kialakítására irányuló erőfeszítéseket.

Mi azt tartjuk, hogy egy ilyen légkör kialakításához az ut szűkös-képpen az összes államok közötti normális kapcsolatok létrehozásán át vezet, olyan kapcsolatok létrehozásán, amelyek a nemzeti szuverenitás és függetlenség, a teljes jogegyenlőség, a belügyekbe való be nem avatkozás, a kölcsönös elvonatkozás alapulnak.

E szellemben sokoldalúan akarjuk építeni kapcsolatainkat az Önök országgal, a látogatásunk feltárta, hogy sok lehetőség kínálkozik e tekintetben.”

Köruton Észak-Rajna-Wesztfáliában és Bajorországban

DÜSSELDORF. — Nicolae Ionescu és P. Stăncescu, az Agerpres különdüsitői közlik:

Corneliu Mănescu, Románia Szocialista Köztársaság külügyminisztere befejezte hivatalos látogatását a Német Szövetségi Köztársaság fővárosában és szerda reggel két napos körutra indult Észak-Rajna-Wesztfáliába és Bajorországba.

A román vendégeket Bonnban Willy Brandt, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárja, külügyminiszter búcsúztatta.

A román miniszter és kísérete délelőtt Kölnbe érkezett. Itt Teodor Burauer polgármester köszöntötte a vendégeket. Corneliu Mănescu köszönetet mondott a fogadtatásért és beírta nevét a város arany-

könyvébe. Ezután meglepetéssel a híres kölni domot és a Régészeti Múzeumot, ahol ószi római település nyomai láthatók.

Wolf von Amerongen, a kelet-európai országokból foglalkozó német gazdasági bizottság elnöke ehédt adott Corneliu Mănescu külügyminiszter tiszteletére. Az ebédén jelen voltak a nyugat-német gazdasági körök képviselői.

A vendégek a továbbiakban Düsseldorfba, a jelentős iparvárosba, Észak-Rajna Wesztfália fővárosába érkeztek.

Heinz Kuhn, a tartomány miniszterelnöke vacsorát adott Corneliu Mănescu külügyminiszter tiszteletére.

Vacsora Willy Brandt tiszteletére

BONN. (Agerpres).

A Willy Brandt, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárja és külügyminisztere tiszteletére kedde este adott vacsorán Corneliu Mănescu, Románia külügyminisztere hangszólta, hogy „a gyakorlati jellegű tárgyalások az ösztönös szellemében folytak le”. Úgy vélem — mondotta a román miniszter — egyetértetek velem, ha azt állítom, hogy ezek a tárgyalások mindkét fél számára hasznosak voltak. Alkalmat nyújtottak arra, hogy számba veyük az államaink közötti cserék jelenlegi stádiumát és új utakat tárjak fel e cserék fejlesztésére.

Willy Brandt válaszában hangsúlyozta, hogy a tárgyalások részvevői hasznos munkát végeztek. Meg vaxok elégedve, miniszter ur, az Önrel folytatott konkrét és építő tárgyalásokkal. Szempontjaink közelednek — anélkül, hogy véka alá rejtőnk azt, ami megkülönböztet bennünket egymástól — és az országaink közötti együttműködés fokozódása megindokolta, sőt szükségessé tette kormányainknak azt az elhatározását, hogy diplomáciai kapcsolatokat létesítsenek.

A szónok hangsúlyozta, hogy

„az, amit elhatároztunk, elsősorban és különösképpen országainkra vonatkozik, de hatással lesz az országhatárainkon jóval túlra is, az enyhülés szellemében és a béke szolgálatában”. Willy Brandt rámutatott, hogy a két állam kulturális, gazdasági, tudományos és technikai kapcsolatainak fejlesztése terén még sok a tennivaló.

Befejezésül Willy Brandt köszönetet mondott a meghívásért, hogy látogasson el Romániába, ebbe a szép, hagyományokban gazdag, gyorsan fejlődő országba.

MIHAI DALEA ELVTÁRS VEZETTE PÁRTKÜLDÖTTSÉG JUGOSZLÁVIÁBAN

BELGRAD. — N. Ploeanu, az Agerpres tudósítója közli:

A román pártküldöttség, amely a Jugoszláviai Kommunista Szövetségnek meghívására, élen Mihai Dalea elvtárral, az RKP KB titkárával baráti látogatást tesz Jugoszlávia SZSZK-ban, február elsején a JKSZ KB székházában megbeszélést folytatott Niaz Dizdareviccsal, a JKSZ KB Végrehajtó Bizottságának tagjával. A szíves, elvtársi légkörben lefolyt

megbeszélésen résztvett Vasile Vlad, az RKP KB osztályvezetője, Aurel Málnásan, Románia Szocialista Köztársaság belgrádi nagykövete, valamint Danilo Purics, a JKSZ KB külügyi osztályának vezetője és a JKSZ számos aktivistája.

A megbeszélés után Niaz Dizdareviccs elbédett adott a Mihai Dalea elvtárs vezette pártküldöttség tiszteletére.

Koktél Gheorghe Cioară román külkereskedelmi miniszter és kísérete tiszteletére

PÁRIZS. — Al. Gheorghiu, az Agerpres tudósítója közli:

Paul Huvelin, a Francia Gyáriláros Országos Tanácsának elnöke szerda este koktélt adott Gheorghe Cioară román külkereskedelmi miniszter és kísérete tiszteletére. Részt vettek nagy francia cégek vezetői, üzletemberek, valamint a Francia Gyáriláros Országos Tanácsának képviselői. Ott volt Victor Dimitriu, Románia Szocialista Köztársaság párizsi nagykövete, Tudor

Mateu, a román gazdasági képviselő vezetője, valamint a képviselő több tagja. A koktélt szíves légkörben folyt le. Pohárköszöntő mondott Georges Villiers, a Francia Gyáriláros Országos Tanácsa nemzetközi gazdasági kapcsolatokkal foglalkozó bizottságának elnöke és Gheorghe Cioară. Mindkét szónok kidomborította a francia-román gazdasági és kereskedelmi együttműködés fejlesztésének jelentőségét.

A csehszlovák szakszervezetek 6. kongresszusának munkálatai

PRAGA. — Al. Liřá, az Agerpres tudósítója jelenti:

A csehszlovák szakszervezetek 6. kongresszusának első napján M. Pastvrik, a Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöke jelentést terjesztett elő a szakszervezetek tevékenységéről és jelenlegi feladatairól.

Ugyanazon az ülésen beszédet mondott Antonín Novotný, a Csehszlovák KP KB első titkára, a Csehszlovák SZK elnöke. A szónok az ország gazdasági feladataival foglalkozott.

Antonín Novotný megállapította, hogy már most tapasztalhatók az új gazdaságvezetési rendszer bevezetésének eredményei, majd hangsúlyozta, hogy módosítások szükségesek a termelés szerkezetében. „Ez az egyik legfontosabb feltétele annak, hogy az egész nemzetgazdaság hatékony legyen — jelentette ki A. Novotný. — Olyan termékeket kell létrehozunk, amelyek Csehszlovákiában és a külföldi piacokon egyaránt nagy keresletnek örvendenek. Ez pedig csak a vállalatoktól függ.”

A Csehszlovákiai KP KB első titkára hangsúlyozta: „A munkatermelékenység, a termelési költségek, a műszaki színvonal, a minőség és a termékek tartóssága tekintetében lépést kell tartanunk a fejlett országokkal.”

A bérezéssel kapcsolatban A. Novotný rámutatott, hogy érvényben marad az elv, amely szerint a bérek csak a munkatermelékenység megfelelő emelkedésével együtt növekedhetnek, s minden vállalatnak magának kell előteremtenie, termelési eredménye révén, a bérek emelésének eszközeit.

Antonín Novotný beszéde végén

Washington (Agerpres).

Kedden, miután ismeretessé vált a San Antonio (Texas) közelében levő brooksi légitámaszpont üorvostudományi iskolájában történt újabb baleset híre, országos méretű vita robbant ki az Egyesült Államokban. A véletlen folytán ez a baleset aznap történt, amikor eltemették Grissom, White és Chaffee űrhajósokat, akik a múlt pénteken, az Apollo űrkabin kipróbálása alkalmával életüket veszítették Cape Kennedyben. Az újabb tragédia egy űrkabin tiszta oxigénrel táplált szimulátorban történt, amelyben tűz ütött ki. A két repülő, William Bartley és Richard Harmon közül, akik a katasztrófa pillanatában az űrkabinban tartózkodtak, az egyik azonnal, a másik néhány órával később halt meg.

Az amerikai légierők vizsgálatot indítottak a tűzvesz okainak kiderítésére. Amint közölték, a két repülő kísérletet végzett, hogy megállapítsák a tiszta oxigén hatását az állati vérre. „A kabin belsejében minden szén-dioxid — jelentette ki T. A. Glasgow alezredes, a légitámaszpont tájékoztatói szolgálatának vezetője. 1960 óta ez volt a harmadik ilyen baleset a brooksi támaszponton. James Nuttall ezredes, az orvostudományi iskola parancsnoka azonban kijelentette, hogy a baleset ellenére „nem szándékoznak megváltoztatni a kísérletezési módszereket”.

KOMMENTÁRUNK

Chivu Stoica, az Államtanács elnöke ma Tunéziába utazik hivatalos baráti látogatásra

Habib Burgiba elnök meghívására Chivu Stoica, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke ma, csütörtökön Tunéziába utazik hivatalos baráti látogatásra.

Ez a látogatás szerves része a közeledés és a kölcsönös megértés politikájának, amelyet Románia következetesen folytat a világ összes népeivel szemben, tekintet nélkül társadalmi és politikai rendszerükre. A látogatás minden bizonnyal előmozdítja a román-tunéziai kapcsolatokat szélesebb körű fokozódását.

Az afrikai földrész sok állammal fenntartott kapcsolatainak keretében egyébként Románia sokoldalú kapcsolatokat épített ki Tunéziával, s ezek a kapcsolatok a nemzeti függetlenség és szuverenitás, a jogegyenlőség, a kölcsönös elvonatkozás, a belügyekbe való be nem avatkozás elvei tiszteletben tartásának szellemében fejlődnek.

A két ország 1963-ban nagykereskedelmi kapcsolatokat létesített. Utóbbi egyezményeket és jegyzőkönyveket írtak alá a tudomány és a technika, az oktatás, a kultúra, a művészet, a sajtó, a rádiótelevízió és a sport, valamint a kereskedelem terén történő együttműködést illetően. Az egyezmények és jegyzőkönyvek előíranyozták a tudósok, kulturális és művészeti személyiségek kölcsönös látogatásait, művészegyüttesek körutjait, kiállítások megszervezését,

könyvvkiadást, ösztöndíjat diákok és szakemberek számára stb.

A gazdasági kooperáció tekintetében ösztönözték a kereskedelmi cseréket és az ipari együttműködést. Ebből a célból 1964 tavaszán kereskedelmi és fizetési egyezményeket írtak alá Bukarestben, s ugyanakkor megállapították a román-tunéziai külkereskedelemben szereplő árak listáját, amelyek alapján Románia gazdaság árúválasztékot szállított és cserébe a tunéziai gazdaság jellegzetes termékeit, különösen foszfátokat importált a tunéziai piacra. Tavaly román kereskedelmi küldöttség látogatott el Tunéziába, majd egy hasonló tunéziai küldöttség visszhozta a látogatást. A romániai és a tunéziai gazdasági és kereskedelmi megbeszélések eredményeként jegyzőkönyvet írtak alá a gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról, különösen a bányáir, a mezőgazdaság, az építőanyag-ipar és a vegyipar terén.

Az egész tunéziai sajtó, az ország politikai személyiségei, valamint Habib Burgiba elnök nemrég tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy Románia Államtanácsa elnökének látogatása jelentős mértékben hozzá fog járulni a román-tunéziai együttműködés sokoldalú fejlesztéséhez.

Tudose Nitescu, az Agerpres szerkesztője

Az egész tunéziai sajtó, az ország politikai személyiségei, valamint Habib Burgiba elnök nemrég tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy Románia Államtanácsa elnökének látogatása jelentős mértékben hozzá fog járulni a román-tunéziai együttműködés sokoldalú fejlesztéséhez.

Tudose Nitescu, az Agerpres szerkesztője

Robbanás újabb két repülő halálát okozta Országos méretű vita az Egyesült Államokban

Közbén tovább folyik a múlt pénteki szerencsétlenség körülményeinek kivizsgálása. A szerencsétlenség előtt Johnson elnök jelentést terjesztett a kongresszus elé, s ebből kitént, hogy az űrkabinban, amelyben a három űrhajós elpusztult, már 1966 novemberében felbuktak fedezték fel, főleg a hőmérsékletet ellenőrző készülékek.

Hirügynökségi jelentések szerint eddig összesen hat ízben ütött ki tűz a tiszta oxigénnel töltött amerikai űrkabinokban. Az egész amerikai űrprogramot arra alapították, hogy oxigén-nitrogén vagy oxigén-hélium keverék helyett tiszta oxigént használnak az űrhajósok kabinjában. A NASA azért választotta

ta ezt az eljárást, mert a tiszta oxigént szolgáltató berendezések nem kell nehéz és bonyolult felszerelés. A France Presse rámutat, hogy a NASA esetleg kénytelen lesz felülvizsgálni az egész Apollo-programot és az összes jövőbeni űrprogramokat, hogy elkerülje a tüzveszélyt. Egyébként Clinton Anderson, a kozmikus tér kérdéseivel foglalkozó bizottság elnöke Washingtonban kijelentette, hogy a két baleset miatt felül kell vizsgálni a tiszta oxigén használatának kérdését.

Tudományos megfigyelők véleménye szerint a Cape Kennedy-i tűz körülbelül egy évvel fogja késleltetni az Apollo-programot, amely űrhajósok holdraküldését irányozza elő.

Washingtonban kijelentette, hogy a két baleset miatt felül kell vizsgálni a tiszta oxigén használatának kérdését.

Tudományos megfigyelők véleménye szerint a Cape Kennedy-i tűz körülbelül egy évvel fogja késleltetni az Apollo-programot, amely űrhajósok holdraküldését irányozza elő.

PILLANTÁS A NAGYVILÁGBA

Az Új Kína hirügynökség szerint a Kínai NK és Bulgária NK Pekingben árucserre- és fizetési egyezményt írt alá 1967-re.

A kanadai Quebec tartományban sztrájkba lépett 2300 orvos, magasabb fizetést és jobb munkafeltételeket követelve.

Az említett tartományban folytatódna a tanszemélyzet január 13-án megkezdett revindikatív sztrájkjai, amelyekben 10 000 montreali és szomszédos helységben tanítói és tanár vesz részt.

A Kairói Költészeti Akadémia Tudor Arghesi-estet rendezett Arghesi életét és munkásságát. Maria Canales költőnk ismertette.

Husszein, Jordánia királyi Szabah Al-Szalem Al Szabah emir meghívására szerdán hivatalos látogatásra Kuwaitba érkezett. A két államfő az országai közötti kapcsolatokról és nemzetközi kérdésekről tárgyal.

A kuwaiti látogatás első szakasza annak az utazásnak, amelyet

Husszein király a Perzsa-öböl és a Szaud-Arábiai sejksegekben és emírátsukban tesz.

A Westinghouse Electric társaság elkészített egy televíziós „szabastudiót”, amely különösen az oktatás terén tehet jó szolgálatot. A New Yorkban bemutatott új berendezést egyetlen operátor kezelheti és nem szükséges, hogy különösebb ismeretekkel rendelkezzen az elektronika, a fényképezés vagy a televízió terén ahhoz, hogy egy adást közvetítsen a rendes stúdiók színvonalán.

Kedd reggel Rabathan megnyílt a Maghreb-országok Tanácskozó Bizottságának ülészaka. Az ülésen Algéria, Marokkó, Tunézia és Líbia képviselői vesznek részt. A hirügynökség szerint az ülészak a Maghreb-országoknak az Európai Gazdasági Közösségbe való belépése terén elért eredményeit, különböző gazdasági és ipari kérdéseket, valamint a bizottság adminisztratív problémáit vitatja meg.

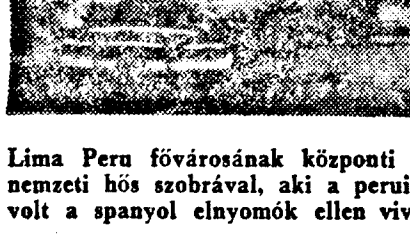
Kedden Berlinben aláírták a Bulgária NK és a Német DK közötti 1967. évi árucserére vonatko-

zó jegyzőkönyvet. Ennek előírásai szerint a két ország múlt évi árucseréjét szemben mintegy 36 százalékkal növelik a kölcsönös áruzállítást. Ezt a jelentős növeke-

dést főleg a gépgyártóipari termékek révén érik el.

Dr. J. Klaus osztrák kancellár március 14 és 21 között hivatalos látogatást tesz a Szovjetunióban.

Az osztrák kancellárt N. V. Podgornij, a Szovjetunió Legfel-

Lima Peru fővárosának központi tere, José San Martín argentin nemzeti hős szobrával, aki a perui szabadságharcosok vezetője volt a spanyol elnyomók ellen vívott harcokban.

U Thant ENSZ-főtitkár kedden találkozott Arthur Goldbergerrel, az USA ENSZ-nagykövetével. A vietnámi helyzetről és nemzetközi kérdésekről tárgyaltak.

Szerdán sztrájkba lépett 4500 colomboi banktisztviselő. A sztrájk súlyos kihatással van a ceyloni banktevékenységre. A sztrájkolók a fizetések, a jutalékok és a nyugdíjak emelését követelik.

Az Al Gumburja egyiptomi újság közli, hogy március 23 és 27 között Kairóban csúcsalálkozó tartanak azok az afrikai országok, amelyek 1965 decemberében a rhodesiai válság következtében meg-

szakították diplomáciai kapcsolatukat Nagy-Britanniával. A találkozó részt vesznek a következő elnökök: Gamal Abdel Nasszer (EAK), Julius Nyerere (Tanzánia), Houari Boumedienne (Algéria), Szeku Ture (Guinea), Moktar Ould Daddah (Mauritánia) és Massemba Debat (Kongó-Brazzaville).

Wane Birane Madou, Mauritánia külügyminisztere önapos kairói látogatása során kijelentette, hogy hazája ellenzi a Fejszla szaud-arábiai király indítványozta Iszlám-paktum létrehozását. A miniszter hozzáfűzte, hogy Mauritánia tulajdonképpen ellenez minden olyan paktumot, amely ellentétben áll az el nem kötelezettség elvével, főleg ha ezek a paktumok a vallást használják fel spanyolfalként.

Kedd este egész Franciaországban megkezdődött a szállítóipari munkások 48 óráos sztrájkja, az év első nagy sztrájkja — ahogyan a France Presse nevezi. Párizsban a metro, az autóbuszok és a helyi vonatok „csigalasszal” közelednek, ami forgalmi torlódásokat okoz. A hatóságok katonai tehergépkocsikat vettek igénybe a heremvárosi lakosok szállítására, 18 000 rendőr pedig a fő közlekedési utak forgalmának szabályozásával vesződik. A szállítási dolgozók sztrájkjához csatlakoztak a gáz- és villamosművek alkalmazottai, akik több körzetben megszüntették a gáz- és villanyellátást, valamint a kórházak ügykezelőinek személyzetét is. Az általános sztrájkot az Általános Munkásszövetség és a Francia Demokratikus Munkásszövetség szervezte. A dolgozók bér-emelést és a munkakörülmények javítását követelik.

PRONOEXPRESSZ

A pronoexpressz február 1-i húsz cikk nyeroszamai:

17 7 30 45 10 9 39 34

Nyereményalap: 693 962 lej.